

בהתחלה כתוב שוממה וריקה
כתרגומו, אחר כך נתקנה
והתישבה וקבלה זרע ודשאים
ועשבים ואילנות כראוי,
והוציאה אותם אחר כך.
והמאורות גם כן לא שמשו
אורות שלהם עד שהצטרף.

יהי מארת ברקיע השמים [מארת
כתוב חסר], להכליל נחש הרע
שהטיל זקמה ועשה פרוז
שהשמש לא משמש עם לבנה.
מארת - קללות. ועל זה גרם
שהתקללה הארץ, שכתוב
ארוזה האדמה. ולכן מארת
כתוב אחד. יהי מארת - זו
הלבנה. רקיע השמים - זו
השמש. ושיניהם בכלל אחד
להזדווג להאיר העולמות למעלה
ולמטה. ממשמע שכתוב על
הארץ ולא כתוב בארץ, שמשמע
למעלה ולמטה, חשבון של הכל
בלבנה הוא.

רבי שמעון אמר, גימטריאות
וחשבון תקופות ועבורים - הכל
הוא בלבנה, שהרי למעלה אינו.
אמר לו רבי אלעזר, ולא?! והרי
כמה חשבונות ושעורים עושים
החברים? אמר לו, לא כך! אלא
החשבון עומד בלבנה, ומשם
יכנס האדם לדעת למעלה. אמר
לו, והרי כתוב והיו לאתת
ולמועדים? אמר לו, לאתת
כתוב חסר. אמר לו, הרי כתוב
והיו? אמר לו, היות כלם שיהיו
בו, פאוצר זו שמתמלא מהכל.
אבל החשבון של הכל הוא
בלבנה.

בא ראה, יש נקדה אחת ומשם
הראשית למנות, שהרי מה
שלפנים של אותה נקדה לא
נודע ולא נתן למנות, ויש נקדה
למעלה נסתרת שלא התגלתה
כלל ולא נודעה, ומשם הראשית
למנות כל נסתר ועמק. כך גם יש נקדה למטה שהתגלתה, ומשם הוא ראשית לכל חשבון ולכל

ולכתר אתתקנת ואתיישבת וקבילת זרעא
ודשאין ועשבין ואילנין כדקא יאות, ואפיקת
לון לבתר. ומאורות הכי נמי לא שמשו
נהורא דלהון עד דאצטרף: (דף מו ע"ב).

יהי מארת ברקיע השמים (ד"א מארת כתיב חסר),
לאכללא חויא בישא דאטיל זוהמא
ועבד פירוודא דלא משמש שמשא בסיהרא.
מארת לווטין, ועל דא גרים דאתלטייא
ארעא דכתיב ארוזה האדמה, ובגין כך
מארת כתיב, חד, יהי מארת דא סיהרא.
רקיע השמים דא שמשא, ותרווייהו בכללא
חדא לאזדווגא לאנהרא עלמין לעילא ותתא.
משמע דכתיב על הארץ ולא כתיב בארץ
דמשמע לעילא ותתא, חושבן דכלא בסיהרא
הוא.

רבי שמעון אמר גימטריאות וחשבון
תקופות ועבורין פלא הוא בסיהרא,
דהא לעילא לאו איהו. אמר ליה רבי אלעזר
ולא והא כמה חושבנין ושיעורין קעבדי
חברייא. אמר ליה לאו הכי, אלא חשבנא
קיימא בסיהרא ומתמן יעול בר נש למנדע
לעילא. אמר ליה והא כתיב והיו לאותות
ולמועדים. אמר ליה לאתת כתיב חסר. אמר
ליה הא כתיב והיו, אמר ליה הויין פלהון
דיהוון ביה, פאספוקא דא דאתמלייא מפלא,
אבל חושבנא דכלא בסיהרא הוא.

הא חזי, נקודה חד אית ומתמן שירותא
לממני, דהא מה דלגו דההיא נקודה לא
אתידע ולא אתייהב לממני, ואית נקודה
לעילא סתים דלא אתגליא כלל ולא אתידע
ומתמן שירותא לממני כל סתים ועומקא. הכי
נמי אית נקודה לתתא דאתגליא, ומתמן הוא
למנות כל נסתר ועמק. כך גם יש נקדה למטה שהתגלתה, ומשם הוא ראשית לכל חשבון ולכל